

Uvod u programiranje

- predavanja -

siječanj 2026.

---

20. Standardna biblioteka

Vodič „14. Prije dvadesetog predavanja”

- Očekuje se da (na razini na kojoj je obrađeno u vodiču):
  - razumijete značenje pojmova
    - standardna biblioteka,
    - datoteka zaglavlja
  - razumijete ulogu funkcija iz `math.h` (opisanih u tutorialu)
- Pitanja?

Standardna biblioteka

Uvod

Standardna biblioteka u programskom jeziku C

- Standardna biblioteka je skup funkcija, makro definicija i definicija tipova koja je raspoloživa u svim implementacijama programskog jezika C, neovisno o platformi (arhitekturi i operacijskom sustavu)
  - oslobađa programera potrebe za implementacijom često korištenih postupaka (npr. čitanje/pisanje na standardni ulaz i izlaz, matematičke funkcije, baratanje nizovima znakova, ...)
  - osigurava se prenosivost (portabilnost) programskog koda: korištenje standardnih funkcija omogućuje da isti (ili minimalno prilagođeni) izvorni programski kod pruža istu funkcionalnost na različitim platformama (naravno, nakon prevođenja na svakoj od dotičnih platformi)
- Standardna biblioteka (*ISO C Library*) dio je specifikacije programskog jezika C
  - ISO/IEC 9899:2011 - standard za programski jezik C

Aplikacijsko programsko sučelje

- Aplikacijsko programsko sučelje (*Application Programming Interface*) je specifikacija programskih komponenti koje se koriste za izgradnju programa
  - opis aplikacijskog programskog sučelja jezika C temelji se na sadržaju datoteka zaglavlja standardne biblioteke (*C Standard Library Header Files*)
    - pojedine implementacije programskog jezika C mogu uključivati i nestandardna zaglavlja (potreban je oprez po pitanju prenosivosti)
  - konkretna implementacija nije važna
    - npr. nije važno kako je funkcija `pow` iz `<math.h>` realizirana na operacijskom sustavu Windows, a kako na operacijskom sustavu Linux
  - važno je *sučelje* (*interface*)
    - npr. važan je naziv funkcije, broj i tipovi parametara, tip funkcije (dakle deklaracija ili prototip, a ne definicija funkcije), opis funkcije, eventualna ograničenja u korištenju i slično

Datoteke zaglavlja standardne biblioteke

- U nastavku će biti razmatrani dijelovi aplikacijskog programskog sučelja iz nekoliko od ukupno 29 datoteka zaglavlja standardne biblioteke
  - svaka datoteka zaglavlja standardne biblioteke obuhvaća deklaracije funkcija, makro definicije, itd. koje čine logički povezanu cjelinu

<assert.h>	<limits.h>	<stdbool.h>	<threads.h>
<complex.h>	<locale.h>	<stddef.h>	<time.h>
<ctype.h>	<math.h>	<stdint.h>	<uchar.h>
<errno.h>	<setjmp.h>	<stdio.h>	<wchar.h>
<fenv.h>	<signal.h>	<stdlib.h>	<wctype.h>
<float.h>	<stdalign.h>	<stdnoreturn.h>	
<inttypes.h>	<stdarg.h>	<string.h>	
<iso646.h>	<stdatomic.h>	<tgmath.h>	

Standardna biblioteka

<time.h>

Date and time handling functions

```
time_t time(time_t *timer);
```

time_t   tip podatka za pohranu informacije o trenutku u vremenu

- podatak tipa `time_t` predstavlja trenutak u vremenu
  - točan oblik podatka ovisi o implementaciji
  - standardom nije definirano radi li se npr. o cijelom ili realnom broju
- u gcc implementaciji može se koristiti kao tip `signed int`
  - `time(NULL)` vraća trenutačno vrijeme izraženo u broju sekundi proteklih nakon 00:00 sati, 1. siječnja 1970-UTC (*Unix epoch*)
    - npr. 22. prosinca 2015, 11:45:30 - GMT = 1450784730 sekundi
  - ako je argument `timer` različit od `NULL`, tada se trenutačno vrijeme (broj sekundi proteklih od početka Unix epohe) upisuje u objekt na kojeg pokazuje `timer`

Primjer

- Programski zadatak
  - napisati funkciju vrijeme koja vraća koliko je dana, sati, minuta i sekundi proteklo od početka *Unix epohe*. U glavnom programu ispisati rezultat izvršavanja funkcije
  - primjer izvršavanja programa

```
Od 00:00:00-1.1.1970(UTC) proteklo je:
```

```
  Dana: 17889
```

```
  Sati:   12
```

```
  Minuta:  42
```

```
  Sekundi:  53
```

Rješenje (1. dio)

```
#include <stdio.h>
#include <time.h>

#define SEK_U_MIN 60
#define SEK_U_SAT (SEK_U_MIN * 60)
#define SEK_U_DAN (SEK_U_SAT * 24)

void vrijeme(int *dana, int *sati, int *minuta, int *sekundi) {
    time_t ukupno_sekundi;
    ukupno_sekundi = time(NULL); ili time(&ukupno_sekundi);
    *dana = ukupno_sekundi / SEK_U_DAN;
    *sati = ukupno_sekundi % SEK_U_DAN / SEK_U_SAT;
    *minuta = ukupno_sekundi % SEK_U_SAT / SEK_U_MIN;
    *sekundi = ukupno_sekundi % SEK_U_MIN;

    return;
}
```

Rješenje (2. dio)

```
int main(void) {
    int dana, sati, minuta, sekundi;
    vrijeme(&dana, &sati, &minuta, &sekundi);

    printf("Od 00:00:00-1.1.1970(UTC) proteklo je:\n");
    printf("    Dana: %5d\n", dana);
    printf("    Sati: %5d\n", sati);
    printf("  Minuta: %5d\n", minuta);
    printf("Sekundi: %5d\n", sekundi);

    return 0;
}
```

Standardna biblioteka

`<stdlib.h>`

General utilities

```
void srand(unsigned int seed);
```

```
int rand(void);
```

```
RAND_MAX
```

makro

- funkcija `srand` postavlja početnu vrijednost (*seed*) za generator pseudoslučajnih brojeva
  - korištenje različitih početnih vrijednosti generatora garantira generiranje različitih nizova pseudoslučajnih brojeva
- funkcija `rand` pri svakom pozivu generira i vraća sljedeći broj iz niza pseudoslučajnih brojeva. Generiraju se brojevi iz intervala $[0, \text{RAND\_MAX}]$
- konstanta `RAND_MAX` ovisi o implementaciji
  - za gcc, Windows: `RAND_MAX=32767`
  - za gcc, Linux: `RAND_MAX=2147483647`

Primjer

- Programski zadatak
  - na zaslon ispisati niz od 10 brojeva iz intervala [0, RAND_MAX]
    - za ispis koristiti format "%6d"
  - zahtijeva se da se pri svakom izvršavanju programa dobije drugačiji niz brojeva
- Primjeri izvršavanja programa

```
4065 22631 26275 2804 23973 24723 30972 21910 29178 23340
```

```
4150 7178 31991 5859 30008 28514 13592 11336 32495 27330
```

```
4241 13221 7900 24271 23904 7390 2436 27677 3299 19024
```

Rješenje (neispravno)

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main(void) {
    for (int i = 0; i < 10; ++i)
        printf("%6d", rand());
    ...
}
```

Isti rezultat bi se dobio da je na početku obavljeno
`srand(1U);`

41 18467 6334 26500 19169 15724 11478 29358 26962 24464

41 18467 6334 26500 19169 15724 11478 29358 26962 24464

41 18467 6334 26500 19169 15724 11478 29358 26962 24464

- zašto se kod svakog izvršavanja programa dobije isti niz brojeva?
  - svako izvršavanje započelo je s istim početnim stanjem generatora
    - ako se generator pozivom funkcije `srand` ne inicijalizira na neku drugu početnu vrijednost, početna vrijednost mu odgovara onoj koja bi se dobila pozivom funkcije `srand` s argumentom `1U`

Rješenje (ispravno)

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <time.h>

int main(void) {
    srand((unsigned int)time(NULL));
    for (int i = 0; i < 10; ++i)
        printf("%6d", rand());
    ...
}
```

14521 32629 14424 15967 21096 15200 2800 20423 11738 30795

14609 27924 5236 10317 4677 22918 21300 6923 31567 28637

14897 23511 4419 30736 27624 8022 284 11467 10027 11895

- za većinu namjena je ovo prihvatljivo rješenje, ali treba uzeti u obzir da i u ovom rješenju, ako se program pokrene tri puta unutar iste sekunde, dobit će se tri jednaka niza brojeva
  - inače, treba primijeniti bolju rezoluciju vremena ili neki drugi izvor početne vrijednosti za generator pseudoslučajnih brojeva

Primjer

■ Programski zadatak

- napisati funkciju `baciKocku` koja pri svakom pozivu vraća sljedeći pseudoslučajni broj iz intervala $[1, 6]$. Funkcija `baciKocku` treba na prikladan način inicijalizirati generator (postaviti početnu vrijednost generatora) tako da se izbjegne dobivanje istog rezultata pri višekratnom izvršavanju programa. U alternativnom rješenju neka za inicijalizaciju generatora bude zadužen *pozivajući program*
- U glavnom programu kocku baciti zadani broj puta i ispisati frekvencije ishoda bacanja kocke
- Primjeri izvršavanja programa

Broj bacanja > 10 ↴

1	1
2	1
3	4
4	1
5	2
6	1

Broj bacanja > 10 ↴

1	2
2	3
3	0
4	1
5	1
6	3

Broj bacanja > 1000000 ↴

1	166627
2	166725
3	166802
4	166843
5	166445
6	166558

Rješenje (1. dio)

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <time.h>

int baciKocku(void) {
    static _Bool inicijaliziran = 0;
    if (!inicijaliziran) {
        srand((unsigned int)time(NULL));
        inicijaliziran = 1;
    }
    return rand() % 6 + 1;
}
```

Alternativno: ako pozivajući program mora inicijalizirati generator

```
int baciKocku(void) {
    return rand() % 6 + 1;
}
```

- Zašto bi bilo pogrešno pri svakom pozivu funkcije baciKocku izvršiti naredbu
`srand((unsigned int)time(NULL));`

Rješenje (2. dio)

```
int main(void) {  
    int n, brojac[6] = {0};  
    printf ("Broj bacanja > ");  
    scanf ("%d", &n);  
    for (int i = 0; i < n; ++i) {  
        ++brojac[baciKocku() - 1];  
    }  
    for (int i = 0; i < 6; ++i) {  
        printf ("%d %5d\n", i + 1, brojac[i]);  
    }  
    return 0;  
}
```

Alternativno: ako pozivajući program mora inicijalizirati generator

```
srand((unsigned int)time(NULL));
```

- uočiti: ako se program izvrši više puta unutar iste sekunde, pri svakom izvršavanju će se dobiti isti rezultat

Prilagodba intervala generiranih brojeva

- kako dobiti **realne** brojeve iz intervala $[a, b]$?
  - realni brojevi iz intervala $[0, 1]$
 $(\text{double})\text{rand}() / \text{RAND\_MAX}$
  - skaliranjem: realni brojevi iz intervala $[0, b - a]$
 $(\text{double})\text{rand}() / \text{RAND\_MAX} * (b - a)$
- translacijom: realni brojevi iz intervala $[a, b]$
 $(\text{double})\text{rand}() / \text{RAND\_MAX} * (b - a) + a$

- naravno, moguće je dobiti najviše $\text{RAND\_MAX} + 1$ različitih realnih brojeva iz intervala $[a, b]$

Prilagodba intervala generiranih brojeva

- kako dobiti **cijele** brojeve iz intervala $[a, b]$?

`rand() % (b - a + 1) + a`

ILI

- realni brojevi iz intervala $[0, 1)$
`(double)rand() / (RAND_MAX + 1U)`
- skaliranjem: realni brojevi iz intervala $[0, b - a + 1)$
`(double)rand() / (RAND_MAX + 1U) * (b - a + 1)`
- translacijom: realni brojevi iz intervala $[a, b + 1)$
`(double)rand() / (RAND_MAX + 1U) * (b - a + 1) + a`
- odsijecanjem decimala: cijeli brojevi iz intervala $[a, b]$
`(int)((double)rand() / (RAND_MAX + 1U) * (b - a + 1) + a)`

Primjer (primjena na bacanje kocke)

- cijeli brojevi iz intervala $[a, b]$

$(\text{int})(\text{double})\text{rand}() / (\text{RAND\_MAX} + 1\text{U}) * (b - a + 1) + a)$

$a = 1, b = 6$

```
int baciKocku(void) {  
    static _Bool inicijaliziran = 0;  
    if (!inicijaliziran) {  
        srand((unsigned int)time(NULL));  
        inicijaliziran = 1;  
    }  
    return (double)rand() / (RAND_MAX + 1U) * 6 + 1;  
}
```

- cast operator (int) u ovom slučaju nije potreban jer će se obaviti implicitna konverzija rezultata funkcije $(\text{double} \rightarrow \text{int})$

```
void exit(int status);
```

EXIT_FAILURE makro: može se koristiti kao status neplaniranog završetka programa

EXIT_SUCCESS makro: može se koristiti kao status planiranog završetka programa

- trenutčno prekida daljnje izvršavanje programa i pozivajućem programu (operacijskom sustavu) vraća cjelobrojnu vrijednost status
- poziv funkcije `exit(status)` u funkciji `main` ima jednaki efekt kao izvršavanje naredbe `return status;`
- vrijednosti statusa **nisu** standardizirane
  - često korištena konvencija: nula predstavlja uspješan, a druge vrijednosti neuspješan završetak programa, pri čemu različite vrijednosti mogu imati različite interpretacije pogreške

Primjer

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int dijeli(int a, int b) {
    if (b == 0) {
        exit(10);
    }
    return a / b;
}

int main(void) {
    int a, b;
    scanf("%d %d", &a, &b);
    printf("%d", dijeli(a, b));

    return 0;
    ili return EXIT_SUCCESS;
    ili exit(0);
    ili exit(EXIT_SUCCESS);
}
```

```
$ prog
7 2
3
$ echo $status
0
$ prog
7 0
$ echo $status
10
```


izvršavanje u operacijskom sustavu Linux (C shell)

```
c:> prog.exe
7 2
3
c:> echo %errorlevel%
0
c:> prog.exe
7 0
c:> echo %errorlevel%
10
```

izvršavanje u operacijskom sustavu Windows (Command prompt)

Zadatak

	Ace	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Jack	Queen	King
Clubs													
Diamonds													
Hearts													
Spades													

Napisati program koji

- generira standardni špil od 52 karte (4 boje * 13 karata) i ispiše generirane karte,
- promiješa špil i ispiše promiješane karte.

Naziv karte se sastoji od

- oznake boje (suit) iz skupa znakova CDHS (Clubs – tref, Diamonds - karo, Hearts - herc, Spades - pik) te
- vrijednosti karte iz skupa znakova A23456789TJQK (slova označavaju Ace, Ten, Jack, Queen, King).

Napisati, i u glavnom programu upotrijebiti, funkciju za miješanje karata **shuffleDeck** kojoj se predaju informacije o polju - špilju kojeg treba promiješati. U funkciji je za potrebno implementirati **Fisher-Yates algoritam**:

- početi od zadnjeg elementa i zamijeniti ga s nasumično odabranim elementom iz cijelog preostalog polja (uključujući samoga sebe).
- smanjiti raspon na prethodne elemente i ponavljati dok se ne dođe do prvog elementa.

Mogući ispis:

Generirani špil:

```
A.C 2.C 3.C 4.C 5.C 6.C 7.C 8.C 9.C T.C J.C Q.C K.C
A.D 2.D 3.D 4.D 5.D 6.D 7.D 8.D 9.D T.D J.D Q.D K.D
A.H 2.H 3.H 4.H 5.H 6.H 7.H 8.H 9.H T.H J.H Q.H K.H
A.S 2.S 3.S 4.S 5.S 6.S 7.S 8.S 9.S T.S J.S Q.S K.S
```

Promijesani špil:

```
K.S 5.C 3.S T.C 6.S 2.H 9.C 9.H 2.C J.H 2.S J.C 3.C
K.C Q.S K.H J.D A.D 4.C 5.H 6.H 6.C 7.D 3.D 4.D K.D
5.D 8.D 7.H 8.C T.S 3.H T.H A.C Q.D 2.D Q.H 8.S 6.D
7.S Q.C A.H 4.S 5.S A.S T.D 4.H 9.D 8.H 7.C 9.S J.S
```

Standardna biblioteka

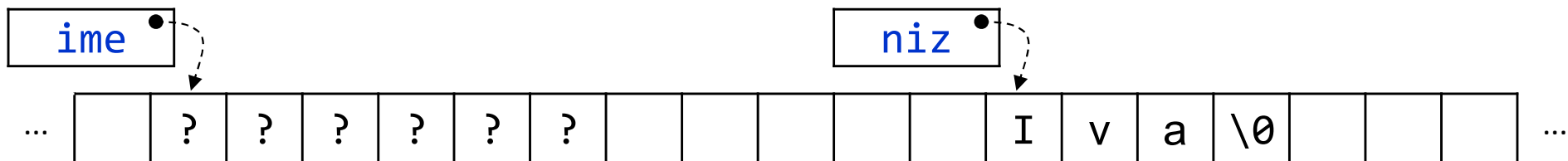
`<string.h>`

String handling functions

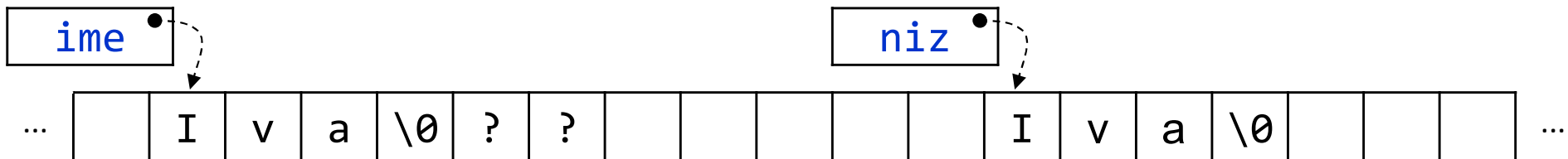
```
char *strcpy(char *s1, const char *s2);
```

- niz znakova s2 (točnije: niz čiji se početak nalazi na mjestu u memoriji na kojeg pokazuje s2) kopira u niz znakova s1 (točnije: kopira u memoriju od mjesta na kojeg pokazuje s1 nadalje)
- funkcija vraća s1

```
char ime[5 + 1];  
char niz[] = "Iva";
```

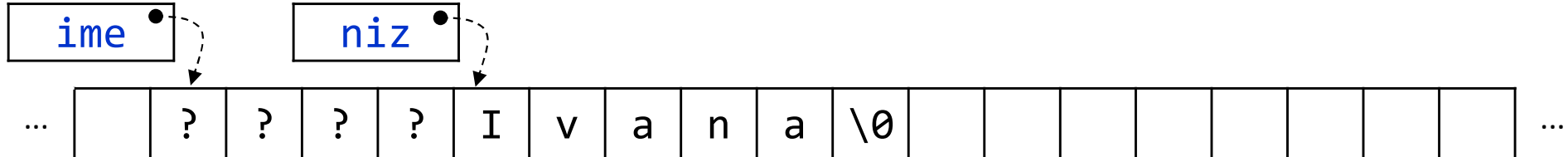


```
strcpy(ime, niz);
```

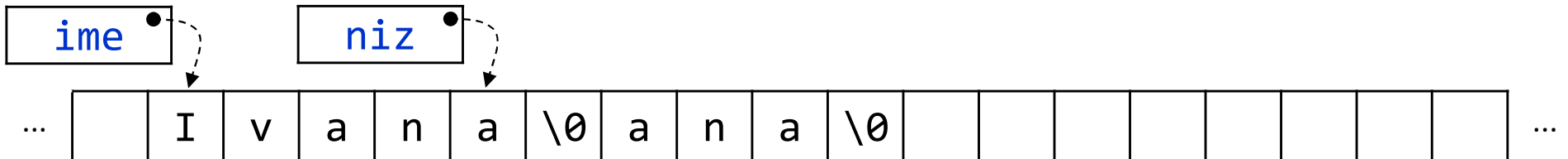

- važno je da je za s1 rezervirano dovoljno mjesta

```
char ime[3 + 1];  
char niz[] = "Ivana";
```



```
strcpy(ime, niz);
```



```
printf("%s %s", ime, niz);
```

Ivana a

- ovo vrijedi za sve str... funkcije koje kopiraju nizove

Ključna riječ `const`

```
char *strcpy(char *s1, const char *s2);
```

- što *općenito* znači ključna riječ `const` navedena u deklaraciji ili definiciji varijable ili parametra?
  - za pokazivač `p`: sadržaj objekta na kojeg pokazuje `p` ne može se mijenjati pomoću tog pokazivača, npr. nije dopušteno `*(p + 2) = 10;`
  - za varijablu `x`: nakon inicijalizacije, sadržaj varijable `x` se više ne smije mijenjati, npr. nije dopušteno `primBr[0] = 1;`

```
const int primBr[] = {2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29};
```

- konkretno, deklaracija funkcije `strcpy` garantira da se niz znakova na kojeg pokazuje `s2` sigurno neće promijeniti za vrijeme izvršavanja funkcije
  - česta su dva pogrešna tumačenje: niz znakova na koji pokazuje `s2` mora biti konstantni znakovni niz; `s2` se u funkciji ne smije mijenjati

Primjer

```
char *ime1 = "Ivana";  
char ime2[] = "Marko";  
strcpy(ime1, ime2);  
strcpy("Darko", ime1);  
strcpy(ime2, ime1);  
strcpy(ime2, "Darko");
```

nije dopušteno
nije dopušteno
dopušteno
dopušteno

- Što će se ispisati izvršavanjem sljedećeg odsječka programa?

```
char niz1[] = "Tko sanja elektricne ovce?";  
char *niz2 = "Hanibal pred vratima";  
strcpy(niz1 + 4, "On nije android" + 5);  
strcpy(niz1 + 7, niz2 + 8);  
printf("%s%c", niz1, '?');
```

niz1: Tko je android

Tko je pred vratima?

```
char *strncpy(char *s1, const char *s2, size_t n);
```

- ne više od n znakova iz niza znakova s2 kopira u niz s1. Ako u s2 ima manje od n znakova, s1 se dopunjuje znakovima '\0' do duljine n
- funkcija vraća s1

```
char rez[7 + 1];
```

```
strncpy(rez, "Ana", 2);
```

```
strncpy(rez, "Ana", 3);
```

```
strncpy(rez, "Ana", 4);
```

```
strncpy(rez, "Ana", 6);
```

rez

... [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?] [?] ...

... [A] [n] [?] [?] [?] [?] [?] [?] ...

... [A] [n] [a] [?] [?] [?] [?] [?] ...

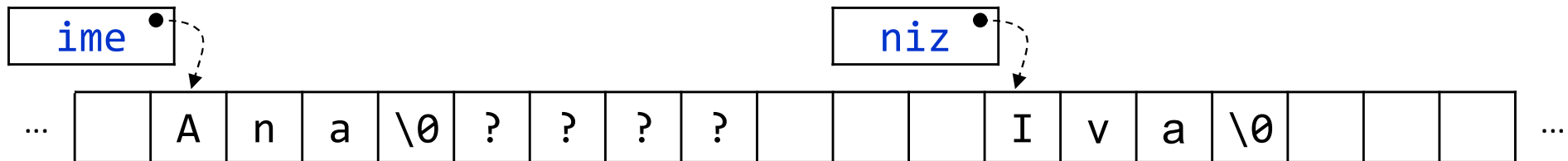
... [A] [n] [a] [\0] [?] [?] [?] [?] ...

... [A] [n] [a] [\0] [\0] [\0] [?] [?] ...

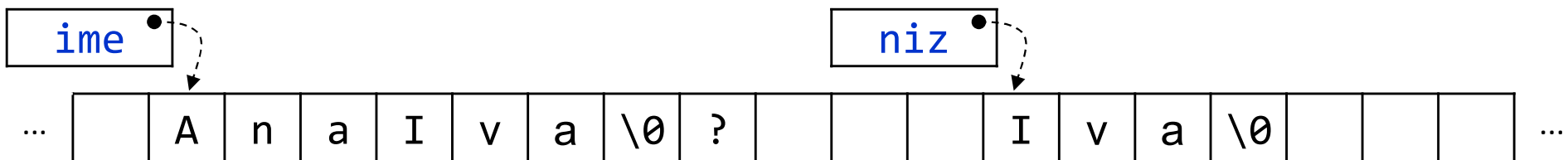
```
char *strcat(char *s1, const char *s2);
```

- niz znakova s2 kopira na kraj niza znakova s1 (nadovezivanje ili konkatencija nizova znakova)
- funkcija vraća s1

```
char ime[7 + 1];  
char niz[] = "Iva";  
strcpy(ime, "Ana");
```



```
strcat(ime, niz);
```



```
char *strncat(char *s1, const char *s2, size_t n);
```

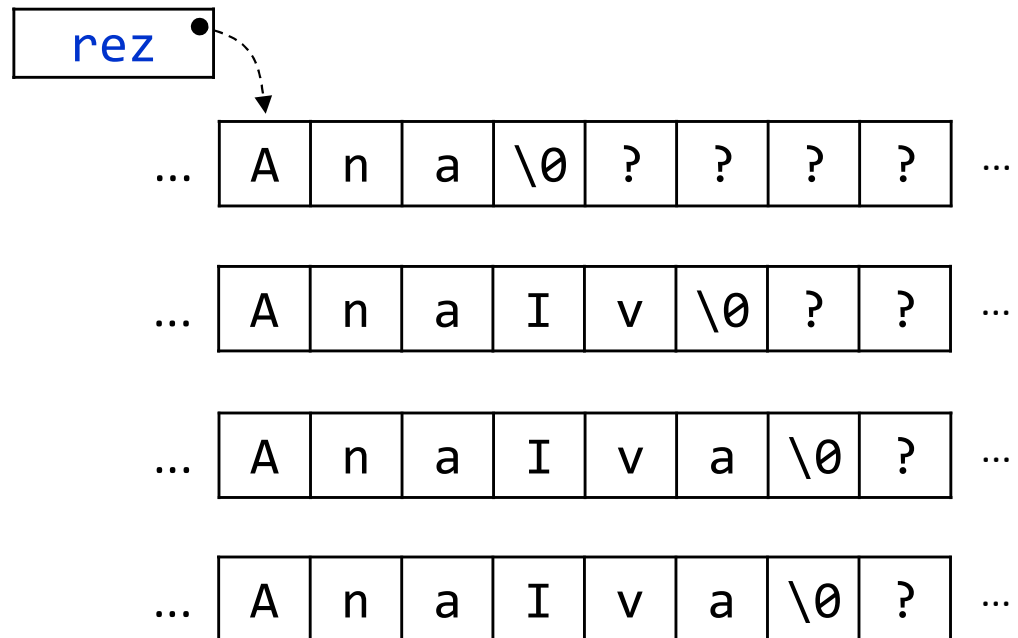
- ne više od n znakova niza znakova s2 kopira na kraj niza znakova s1 i novi niz terminira znakom '\0'
- drugim riječima, niz znakova ili dio niza znakova s2 do najviše duljine n nadovezuje na niz s1
- funkcija vraća s1

```
char rez[7 + 1];  
strcpy(rez, "Ana");
```

```
strncat(rez, "Iva", 2);
```

```
strncat(rez, "Iva", 3);
```

```
strncat(rez, "Iva", 5);
```



```
size_t strlen(const char *s);
```

- duljina niza: vraća broj znakova u nizu s. Ne broji znak '\0'

```
char niz[] = "Pero";  
char *p = "Ana";  
char polje[3] = {'I', 'v', 'a'};
```

```
strlen(niz);
```

4

```
strlen(p + 1);
```

2

```
strlen(polje);
```

neizvjesno jer niz nije terminiran

dobije se pogrešan rezultat ili *runtime* pogreška

```
int strcmp(const char *s1, const char *s2);
```

- leksikografska usporedba nizova znakova s1 i s2.
- funkcija vraća
  - 0 ako su nizovi leksikografski jednaki
  - negativni cijeli broj ako je $s1 < s2$
  - pozitivni cijeli broj ako je $s1 > s2$

<code>strcmp("abcd", "abrd");</code>	<code>cijeli broj manji od 0</code>
<code>strcmp("abc", "abcd");</code>	<code>cijeli broj manji od 0</code>
<code>strcmp("abcd", "abc");</code>	<code>cijeli broj veći od 0</code>
<code>strcmp("abcd", "abcc");</code>	<code>cijeli broj veći od 0</code>
<code>strcmp("aBc", "abc");</code>	<code>cijeli broj manji od 0</code>
<code>strcmp("aBc", "aBc");</code>	<code>0</code>

```
int strncmp(const char *s1, const char *s2, size_t n);
```

- leksikografska usporedba nizova znakova s1 i s2, najviše do duljine n znakova (usporedba podnizova do duljine n)
- funkcija vraća
  - 0 ako su (pod)nizovi leksikografski jednaki
  - negativni cijeli broj ako je (pod)niz s1 < (pod)niz s2
  - pozitivni cijeli broj ako je (pod)niz s1 > (pod)niz s2

```
strncmp("abcd", "abrd", 2);
```

0

```
strncmp("abc", "abcd", 5);
```

cijeli broj manji od 0

```
strncmp("abcd", "abc", 4);
```

cijeli broj veći od 0

```
strncmp("bcd", "abc", 1);
```

cijeli broj veći od 0

Prije sljedećeg predavanja

- Edgar:
  - Tutorial: **nema**
  - **20. vježbe uz predavanja**